

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 318/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Миле Петковић и Бојана Стојановић, адвокати из ..., против туженог S&V DRILLING MINE SERVICES д.о.о. из Пирота, чији је пуномоћник Слободан Ћирић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 381/2019 од 16.10.2019. године, у седници већа која је одржана дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 381/2019 од 16.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 97/18 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке поништен је као незаконит Анекс уговора о раду број ../2016 од 20.04.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу омогући обављање послова за рачун туженог у ... према уговору о раду од 08.07.2015. године, у року од 8 дана под претњом извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате, у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 381/2019 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 97/18 од 13.11.2018. године у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу трећем изреке и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, док је захтев тужиоца за накнаду

трошкова у већем износу од досуђених до износа од 100.000,00 динара са законском затезном каматом, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на жалбу, као неоснован.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 403. ЗПП и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбом ове главе није другачије одређено. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је дана 26.04.2016. године поднео Основном суду у Бору тужбу у којој је поставио тужбени захтев којим је тражио да се поништи Анекс уговора о раду раду број ../2016 од 20.04.2016. године којим је тужилац упућен на рад на терену, у друго место рада, као и да се обавезе тужени да тужиоцу омогући обављање послова за рачун туженог у ... према Уговору о раду од 08.07.2015. године.

Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу одредбе члана 441. ЗПП, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

Изјављеном ревизијом тужиоца побија се и одлука о трошковима поступка која, у конкретном случају, не чини главни захтев.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Према члану 28. Закона о парничном поступку, када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђени овим законом, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Дакле, право на ревизију се у смислу одредбе члана 28. Закона о парничном поступку, оцењује са

становишта главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Из наведених разлога, ревизија тужиоца у делу којом побија одлуку о трошковима поступка није дозвољена па је Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука о захтеву туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. ЗПП. Трошкови тужене за одговор на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић